

بازی های مناسب در کودکان

بازیهای نمادین:

بازیهای نمادین نقطه اوج بازیهای کودکان است که از حدود یک و نیم یا دو سالگی آغاز می شود و در پنج و شش سالگی به کمال خود می رسد، و تا هشت و نه سالگی نیز ادامه می یابد. در واقع، بازی نمادین زمانی آغاز می شود که کودک به تدریج زبان می گشاید و توانایی کاربرد علائم و نمادهای زبان را دارد. بازیهای نمادین، با بازی های تقلیدی و نمایشی تفاوت دارد. در بازیهای تقلیدی و نمایشی، کودک با استفاده از وسایل موجود به برون فکنی یا درون فکنی امیال و خواسته های خود می پردازد و از این طریق، به لذتی درونی و برونی دست می یابد و خود را از قید تنش ها رها می سازد. در بازیهای تقلیدی و نمایشی، کودک سعی دارد به اشیا و وسایل واقعی موجود در محیط خود دست پیدا کرده و با آن وسایل بازی کند اما در بسیاری از اوقات، محدودیتها مانع دستیابی کودک به ابزار و وسایلی است که در بازی به آن نیاز دارد. در این مرحله است که کودک، برای حل مشکل خود، به بازیهای نمادین روی می آورد و عناصری تازه وارد بازی کودکان می شوند. واقعیتها تغییر شکل می یابند. اشیا که وجود ندارند به وسیله اشیا دیگر به نمایش در می آیند.

بازیهای تخیلی:

بازیهای تخیلی ریشه در خلاقیت کودک دارند. تخیل کودک به مرور و همگام با رشد ذهنی او از مرحله بازیها خارج شده و به صحنه داستانها و گفتارهای کودک کشانده می شود. نظریه پردازان معتقدند رشد تخیل کودک در هنگام کودکی و از طریق بازی می تواند باعث گردد تا در زندگی بزرگسالی این کودکان تبدیل به هنرمندان، نویسندگان، نقاشان، مخترعین و کاشفانی بزرگ گردند.

بازیهای آموزشی:

بازیهای آموزشی، برای تقویت و رشد قوای حسی و ذهنی کودک می باشد. آنچه در بازیهای آموزشی مورد نظر است، چگونگی استفاده از بازی در رشد قوای حسی حرکتی و به فعالیت و داشتن کودک از طریق تمرین با وسایل بازی است. از جمله بازیهای آموزشی می توان از بازیهای دستی مثل پازل نام برد. نظارت مربیان و والدین در بازیهای آموزشی بسیار با اهمیت و حساس است؛ اما میزان این نظارت باید تا حدی محدود باشد. با این که هدف از انجام بازیهای آموزشی، بیشتر آموزش است تا بازی، اما جنبه بازی گونه بودن آن باید حفظ شود. باید سعی شود کنترل اصلی در اختیار کودک بوده و جهت و مسیر آن را خود کودک تعیین کند، تنها هنر مربی یا والدین، هدایت جهت و مسیر بازی به صورت غیر مستقیم و غیر تحمیلی به سوی آموزش است.

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۹۳۱۵۶
نمابر: ۰۲۱-۸۸۹۳۵۷۱۱
سامانه پیامکی: ۳۰۰۳۹۹۲
ایمیل: info@piho.ir

www.piho.ir

بازیهای مناسب در کودکان

بازیهای تقلیدی:

کودک در هر دوره‌ای دست به بازیهای تقلیدی می‌زند. کودک در آغاز به تقلید نقش مطمئن دوستان، والدین، خواهران، برادران و کلا نزدیکان می‌پردازد و از ایفای نقش آنها، بزرگترین لذت و تجربه را به دست می‌آورد. در دوران دبستان بیشتر نقش مربیان و معلمان را ایفا می‌کند و هنگامی که به سن نوجوانی نزدیک می‌شود، الگوی رفتاری او نیز تغییر می‌یابد. از این سنین کودک (نوجوان) به تقلید رفتار همسالان خود می‌پردازد. در واقع از این زمان به بعد تقلید نقش از طرف کودک دیگر به عنوان بازی نیست، بلکه آغازی است برای چگونگی هم خوانی با گروه‌های اجتماعی و ایفای نقش واقعی زندگی.

بازیهای نمایشی:

مهمترین بازی که در آن احساسات، نیازها و عواطف کودکان می‌تواند بروز و ظهور کند، بازی نمایشی است. بازی نمایشی می‌تواند کمک کند تا کودک از خود مرکزی بیرون آید و متوجه بیرون خود شود و همچنین به کودک فرصت می‌دهد تا شخصیت درونی خود را آشکار کند. اگرچه بازیهای تقلیدی و نمایشی با هم مشترکند و در حقیقت بازی نمایشی خود نوعی از بازی تقلیدی است؛ اما نکته ظریف این جاست که در بازی تقلیدی، کودک سعی به تقلید نقش دارد، در حالیکه بازی نمایشی کودک علاوه بر تقلید نقش، انتظار خود از آن نقش را نیز بیان می‌دارد.

بازی عبارت است از هرگونه فعالیت جسمی یا ذهنی هدفدار که به صورت فردی یا گروهی انجام شود و موجب کسب لذت و برآورده شدن نیازهای کودک گردد. کودکان، نقاط قوت و ضعف خود از جمله تمایل به فرمان دادن یا فرمان بردن، تهاجم یا تسلیم، اجتماعی بودن یا منزوی بودن و همچنین احساسات دوستانه یا خصمانه، افسردگی یا شادی، امیال و آرزوهای خود را از طریق بازی نشان می‌دهند. کودکان به بازیهای متفاوتی می‌پردازند که هر کدام از بازیها نشان دهنده یکی از احساسات آنها می‌باشد. کودکان برای بیان رفتارهای پرخاشگرانه خود به بازیهای می‌پردازند که در آن بتوانند با حمله و تخریب پدیده‌های عادی و معنوی راهی برای بروز خشم خود پیدا کنند. همچنین برای بیان آرزوها و امیال خود به رویا و تخیل می‌پردازند و برای رسیدن به هرآنچه که آرزو دارند خود را با بازیهای تخیلی سرگرم می‌کنند و سرانجام برای ساخت و پیدا کردن نقش مورد علاقه خود به بازیهای تقلیدی می‌پردازند. در ادامه انواع بازی کودکان شرح داده می‌شوند.

انواع بازی کودکان

بازیهای جسمی:

بازیهای جسمی از قدیمی‌ترین انواع بازیها هستند. کودک برای خارج ساختن نیرو (انرژی) اضافی بدن خود و یا رهایی از خمودگی و خستگی، اوقاتی را به بازیهای جسمی اختصاص می‌دهد. از مشخصات این بازی، نیاز به محیط مخصوص بازی و توان جسمی کودک در اجرای بازی است. بازیهای جسمی می‌توانند هم به صورت گروهی و هم به صورت انفرادی و یا ترکیبی از هر دوی آنها انجام گیرند.